

[Econòmic](#)

## Laura Medrano: “Encara hi ha la idea que l’anorèxia és una malaltia de superfcials”



10/11/2017

Suport Tercer Sector – Econòmic

**Autor/a:** Júlia Hinojo



Laura Medrano, coordinadora dels serveis per persones afectades i famílies i del voluntariat de l'ACAB Font: Júlia Hinojo



Membres de l'equip de l'ACAB, al local que tenen al número 198 del carrer Mallorca, a Barcelona Font: Júlia Hinojo



Un element de sensibilització que es troba dins el local de l'ACAB Font: Júlia Hinojo



Algunes de les voluntàries de l'ACAB en una jornada del 2016 Font: ACAB

## Laura Medrano: “Encara hi ha la idea que l'anorèxia és una malaltia de superfcials”

10/11/2017

**Autor/a:** Júlia Hinojo

Suport Tercer Sector – Econòmic



### Resum:

La coordinadora dels serveis per a famílies i persones afectades a l'Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia ens parla de la feina de les persones voluntàries en una entitat que compleix 25 anys.

[L'Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia \(ACAB\)](#) treballa sensibilitzant i **donant suport a famílies i persones amb trastorns de la conducta alimentària**, orientant-les i acompanyant-les perquè puguin identificar què els passa i quins recursos tenen a l'abast per cursar-se i millorar la seva qualitat de vida.

L'entitat que celebrarà el seu [25è aniversari aquest 16 de novembre](#) va ser **fundada per pares i mares** amb filles que patien malalties com l'anorèxia i la bulímia. Ara, l'associació compta amb una **trentena de persones voluntàries** i cinc **professionals** de l'àmbit de la psicologia, l'educació social i l'administració.

**Laura Medrano**, psicòloga i coordinadora dels serveis per a famílies i persones afectades de l'ACAB, ens parla de la **importància del voluntariat** a l'entitat.

### Quin és el paper de les persones voluntàries a l'ACAB i quins requisits exigeix?

És un **voluntariat exigent**, perquè demanem un **compromís d'un curs acadèmic** sencer, com a mínim, en el qual cal venir al local de l'associació **un cop per setmana**, de 16.30h a 20h, per oferir **atenció directa a les persones usuàries**. Prioritzem que tinguin **més de 25 anys**, perquè puguin transmetre més confiança a les persones afectades i perquè garanteixin una permanència d'un any a l'entitat.

Ara mateix, d'entre la **trentena de persones voluntàries** que col·laboren amb l'ACAB, hi ha un **pares i mares** de filles afectades, **persones que han patit la malaltia** –cal que faci un mínim de dos anys que han rebut l'alta mèdica–, i **estudiants** o persones graduades recentment en **Psicologia**. Les persones voluntàries s'encarreguen del **procés d'acollida**, els recomanen el circuit que han de seguir. A partir d'aquí, ja se n'encarreguen les psicòlogues.

A banda del servei d'atenció directa, també hi ha voluntàries que participen al programa **"Amb llum pròpia"**, un **blog on exafectades** parlen de les seves **experiències al voltant de la malaltia** i el procés de recuperació.

### Qui contacta amb vosaltres i quines consultes són les més freqüents?

Venen **famílies i persones afectades** per igual gairebé. Ens troben per **Internet** i normalment venen abans d'anar al metge. Pel que fa a les famílies que venen, són pares i mares que o bé han rebut una trucada de l'escola, o els han explicat les amigues de les seves filles que hi ha comportaments estranys, o simplement **sospiten** que la filla o el fill pugui estar patint un **trastorn alimentari**.

Moltes famílies volen que els traiem de dubtes, però **nosaltres no diagnostiquem**. Els podem **orientar** i explicar-los què motiva l'anorèxia, quins **tractaments** hi ha i quins **serveis** ofereix la ciutat per tractar la persona afectada...

Pel que fa a les **persones afectades** que ens arriben, el **85% són dones**. Només un 15% són homes, una proporció que encaixa amb el percentatge de persones que pateixen un trastorn alimentari a l'Estat: per cada 10 persones afectades, una és un home. La majoria de persones afectades que venen a l'**ACAB** són noies **d'entre 25 i 30 anys** que porten **malaltes bastant de temps**. Algunes han passat per diversos tractaments i no se n'han acabat de sortir. Venen quan veuen que la cosa no va bé.

### Quant dura un tractament per trastorn alimentari?

El mínim dura **entre tres i cinc anys**. La majoria necessita **més temps per curar-se**. És una malaltia amb un **procés de recuperació lent i difícil**, sobretot per la poca consciència per part de les afectades d'estar patint una malaltia. Es pensen que ho tenen controlat quan en realitat no. A més, molts cops **s'acaba amb el símptoma**, és a dir, es deixa de vomitar, o es deixen de perdre quilos, però la persona **no està curada del tot**. Això, molts cops, només és la **punta de l'iceberg**.

### Com ha evolucionat el nombre d'usuàries en els últims anys?

En els últims anys el **nombre de persones ateses** s'ha mantingut **estable**, però sí que hem detectat que hi ha **més interès cap a l'estudi del trastorn**, cada vegada rebem més consultes **d'estudiants** de Batxillerat i de Psicologia que volen saber sobre la malaltia.

La xifra de tant per cent de diagnòstics es manté, però cada vegada comencen més joves. Estem atenent famílies amb filles de **10 i 11 anys**, a sisè de Primària, que **pateixen un trastorn alimentari**.

### **Creus que hi ha molt tabú al voltant dels trastorns alimentaris?**

En general hi ha **tabú** al voltant de les **malalties mentals**, però concretament amb els trastorns alimentaris, perquè es frivolitza molt. Encara està enquistada la idea que és una malaltia de **noies superficials**, amb **poca personalitat** i molt **influenciables pels cànons de bellesa**.

Aquest pensament fa molt mal perquè això és una part molt petita del que implica la malaltia. De fet, hi ha moltes afectades que **mai han tingut una preocupació excessiva pel seu cos**. Sí que hi ha un desig d'aprimar, però no té perquè estar motivat per una voluntat de ser més guapa.

S'ha d'entendre que la persona que pateix un trastorn alimentari **no té cap culpa** d'estar-lo patint, i tampoc la seva família.

### **Quina formació ha de cursar la persona voluntària a l'ACAB?**

Han de passar per una **formació de vuit hores**. En una sessió de quatre hores els expliquem en aprofundiment **què són els trastorns alimentaris**, i en unes altres quatre hores, parlem dels **serveis que oferim** des de l'ACAB i de la manera com organitzem les acollides i les visites.

A més, durant els primers **dos o tres mesos**, la persona voluntària que entra nova està **d'acompanyant d'una persona voluntària veterana**, per veure com es treballa des del local, com ens comuniquem amb les famílies i les afectades...

La majoria de persones voluntàries es queden a l'ACAB durant dos o tres anys, però també n'hi ha que hi col·laboren setmanalment des de fa **15 anys**.

**Etiquetes:** [acab](#), [salut](#), [infància i joventut i família](#), [trastorns alimentaris](#), [anorèxia](#), [salut mental](#), [salut i discapacitat](#)

**URL d'origen:** <https://xarxanet.org/economic/noticies/laura-medrano-encara-hi-ha-la-idea-que-lanorexia-es-una-malaltia-de-superficials>